

Білгород-Дністровський порт: відродження в умовах воєнного часу

Стан справ у ДП «Білгород-Дністровський морський торговельний порт» і неможливість відновлення його роботи без значних інвестицій були зрозумілі ще до початку повномасштабної війни. І єдиним шляхом вирішення усіх кричущих проблем «одномоментно» мала стати приватизація.

Однак 24 лютого 2022 року всі плани й сподівання були зруйновані. Ми опинились у вакуумі запитань «Що далі?», «Де взяти кошти на виплату зарплати, яку працівники не отримували тривалий час, а сума заборгованості перевищувала 20 млн грн?», «Як і за рахунок чого утримувати портові об'єкти?», «Що робити з електропостачанням, охороною?» тощо. Отже, приватизацію відкладено на невизначений термін, тому питання виживання підприємству доведеться вирішувати самотійно.

Спостерігаючи, як формується логістичний ланцюжок вантажоперевезень у нових напрямках, ми навіть не мріяли знайти у ньому місце. Адже навіть у мирний час суднозахід до порту був неможливий, оскільки судноплавний канал відсутній, перевантажувальна техніка на 90% непрацююча, залізничне господарство не функціонує, об'єкти відключені від електропостачання, склади занедбані. І до всього цього – вихід в море закрито через бойові дії.

Ідея розпочати роботу була абсолютно спонтанна та майже фантастична в умовах повної неготовності порту обробляти вантажі.

Якщо значна частина вантажопотоку спрямовується через порти Дунаю, а складських потужностей на місцях не вистачає, міркували ми, можливо є сенс створити хаб на території нашого

підприємства для накопичення різних видів вантажу будь-яким транспортом?

Найперше, що зробили – зібрали трудовий колектив і пояснили, що порятунок лише в наших руках. Якщо ми разом вирішимо працювати у новому форматі, необхідно відремонтувати й відновити всі об'єкти власними силами за допомогою підручних засобів і взагалі без коштів. Рішення було однозначним: «Так». Початок створення транспортно-логістичного центру (ТЛЦ) на базі Білгород-Дністровського порту покладено.

Щоб зрозуміти, чи буде попит на наші послуги, запустили рекламу. Тим часом, поки працівники розчищали залізничні колії від землі та чагарників, «латали» складські приміщення та ремонтували техніку, керівництво в експрес-режимі готувало необхідні документи на роботу всіх засобів портового оператора, оскільки таких документів у держстивідорі не існувало. Відзначу, що деякі державні органи та підприємства йшли нам назустріч та допомогли у короткі терміни здійснити правове оформлення функціонування необхідних об'єктів.

Спочатку вантажовласники на пропозиції перевалити вантаж в нашому ТЛЦ реагували скептично: не рахується економіка, довге автомобільне плече (200 км до портів Дунаю). Інші говорили: «Який Білгород-Дністровський порт? Там же нічого не працює...».

Але «диво» сталося – перший укладений контракт запрацював 8 травня 2022 року. На склади підприємства автотранспортом завезли перші 5 тис. тонн сої, які згодом були успішно відвантажені на судно в Ренійському морському порту по прямому варіанту. І почалися дзвінки, пішли заявки від компаній, ожив трудовий колектив – працівники були готові працювати на досягнення нових результатів.

Ми укладали контракти з різними компаніями, готували склади, та за два дні до прийняття довогоочікуваного вантажу ракетними обстрілами були пошкоджені важливі інфраструктурні об'єкти.

Контракти зруйновані, знову вакуум, легкий відчай – декілька

днів ніхто не розумів, що робити далі, адже відновлення пошкоджень – справа довготривала. Проте, як виявилось, логістика України настільки гнучка, що нічого не могло зупинити бажання рухатися далі по наміченому плану.

Вже через тиждень для Білгород-Дністровського порту відкрилися нові можливості. Знову дзвінки, нові контракти, відновлення необхідної техніки для обробки вантажів – і поїхали.

Цікавим контрактом для ДП «БДМТП» із зовсім новим видом вантажу стала перевалка залізнорудних окатків. Процес налагодження обробки цього вантажу був нелегкий і в певний момент призвів до колапсу та «виробничого затору» на території порту, але згодом все стало «на колії» та дало неймовірний результат і поштовх до вирішення найскладніших завдань.

Не можу не відзначити важливу роль у становленні нашого підприємства укладення контракту з компанією «Новотех-Термінал», що відкрив для нас нові можливості з перевантаження металопродукції та переходу наших фахівців на новий рівень професійності.

За цей час ДП «БДМТП» кардинально змінило свої статуси – із непрацюючого, зруйнованого підприємства перетворилося на господарський виробничий бізнес-майданчик, на підприємство, яке виплачує зарплату та розраховується з працівниками за боргами минулих років. Завдяки нехай ще незначним обсягам перевалки порівняно з іншими портовими операторами наше підприємство повернулося до життя. Вдалося відремонтувати більшу частину техніки, відновити майже списаний зернокомплекс, тепловози, відремонтувати вагові, автоматизувати декілька систем обліку та комерційної діяльності, а також змінити підходи фахівців, аби вони відповідали роботі комерційного підприємства. А головне – завдяки запуску виробничої діяльності вдалося продовжити процедуру підготовки порту до приватизації.

Так, попереду ще дуже багато справ і змін, але особисто я

сподіваюся, що цей процес вже не зупиниться і стане маленьким початком нової історії економічно ефективного підприємства – Білгород-Дністровського морського торговельного порту. Тим більше, що наближається вирішальний етап приватизації підприємства – аукціон з продажу єдиного майнового комплексу ДП «Білгород-Дністровський МТП» призначено на 3 березня 2023 року.

Маємо надію, що аукціон відбудеться і стане позитивним досвідом продажу державних стивідорів.
